

ŠAH KLUB HERCEG-NOVI

Šah u Herceg-Novom ima dugu tradiciju. Ako ne prije, šah se igrao kada je Herceg-Novom bio u sastavu Austrougarske. Sigurno su pomorci donijeli šah u Novi kada i u ostale krajeve Boke. Pisanih tragova o tome nema.

Dolaskom ruskih emigranata poslije Prvog svjetskog rata sa njima dolazi i šah. Pored svih svojih ljudskih problema, emigranti su donijeli i šahovske figure. Njihovu ljubav prema šahu prihvatili su i mnogi mještani, te se broj ljubitelja šaha povećao.

To su bili susreti za zabavu, razbijanje dokone. Šahovska igra se sve više viđa u krčmama, njihovim baštama, na plažama. Šah postaje popularan. Takav trend i relativno veliki broj ljubitelja šaha, bio je povod da rukovodstvo Sportskog društva na čijem čelu su bili **Gojković, Buzolić, Sambunjak** i drugi, da osnuju šahovsku sekciju **1924.** godine u sastavu društva. Posebnu ulogu u osnivanju šahovske sekcije imali su **Todor Perčinović** i Artemije Popov. Pisanih dokumenata o tome nema. Do tih saznanja došao je pok. Dušan Rašović istražujući istoriju sporta u Herceg-Novom.

Šahovska sekcija nije imala svoje prostorije, što je bila otežavajuća okolnost za njeno djelovanje. Šah se igrao u prostorijama hotela Jankovića na Igalu, hotelu „Boka“, kod Nika Džanjevića, Todora Perčinovića, Oficirskom klubu na Belavisti i Kumboru, ljeti na Milašinovića plaži i drugdje.

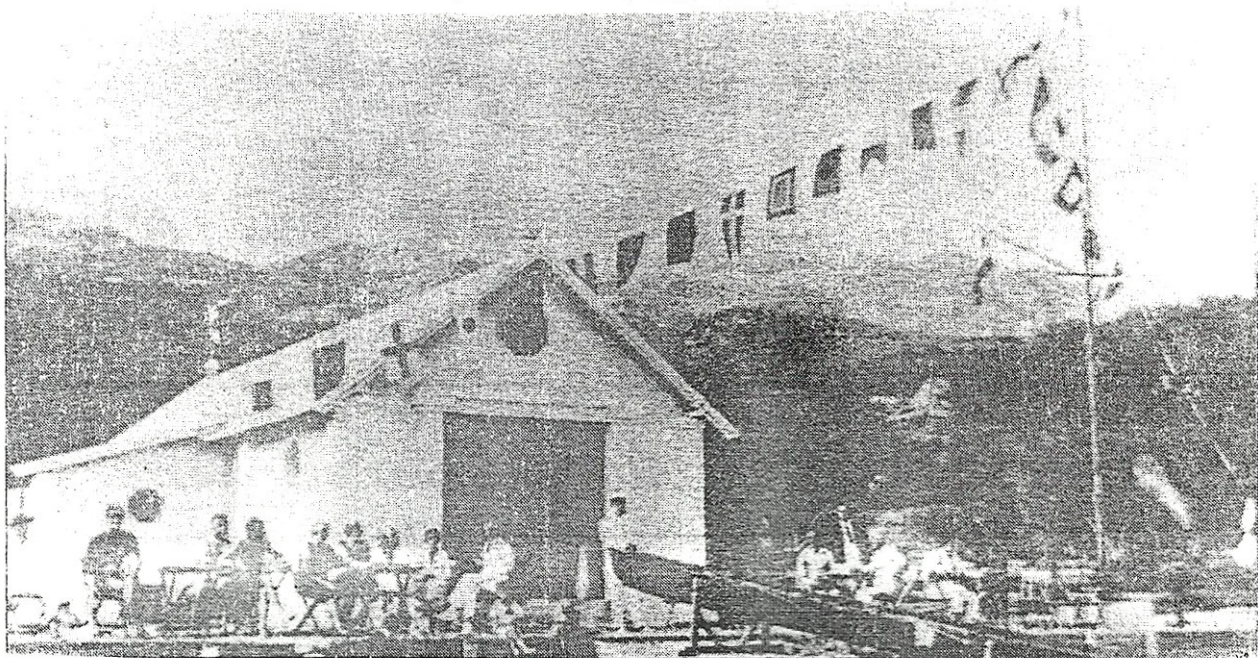
Šahovska sekcija je okupljala ljubitelje šaha, koji bi u slobodno vrijeme međusobno igrali šah. Organizovala je više susreta sa šahistima Ratne mornarice, sa Kotorom i Dubrovnikom. Nema podataka o organizovanju prvenstva Herceg-Novog. Svakako je tadašnja aktivnost šahovske sekcije stvarala tradiciju, na koju se nadogradila aktivnost šahista poslije Drugog svjetskog rata i bila osnova za osnivanje šahovskog kluba, masovnost i novi kvalitet šahovske igre u Herceg-Novom.

U to vrijeme nije bilo posebnih sredstava za sport. Više siromaštva no bogatstva. Opštedruštvene potrebe finansirali su trgovci, ugostitelji, zanatlije i drugi. Rekviziti za sportska društva, dijelom su nabavljali i sami učesnici, pa je tako bilo i sa šahom. Na takmičenja putovalo se brodskim linijama i željeznicom. Autobuski saobraćaj nije bio razvijen. Sve je to imalo uticaja na sistem takmičenja, a time i na ekipna takmičenja. U okviru Zetske banovine, kao i drugim banovinama,

organizovane su olimpijske igre. Na tim olimpijadama bile su uglavnom klasične discipline: atletika, fudbal, tenis, streljaštvo i još neke. Šah nije bio zastupljen, kao ni plivanje. Igre su održavane na Cetinju, koje je bilo sjedište Banovine.

Šahovski rekviziti nisu skupi. Šahovske table sa figurama izrađivali su stolari i drvodjelci. Šahovski časovnici bili su relativno skupi i teško ih je bilo nabaviti na tržištu, pa se igralo bez časovnika. Na primjer na prvom prvenstvu Crne Gore 1946. godine igralo se bez časovnika. Za šahovsku igru nisu potrebni stadioni i velike dvorane, ali bez prostorija on nema uslova za razvoj.

Šahovske figure najčešće su nabavljali sami šahisti. **Artemije Popov** je bio jedan od najboljih šahista Herceg-Novog, veliki ljubitelj šaha. Imao je pekare u Herceg-Novom i od svojih sredstava nabavljao je šahovske garniture i time stvarao uslove da veći broj ljudi igra šah. O prostorijama već je bilo riječi. To su uglavnom bili ugostiteljski objekti. Vlasnici tih objekata su besplatno stavljali svoje prostorije na raspoloženje šahistima.

*Objekat Sportskog društva „Jadran“ dvadesetih godina.
Mjesto gdje se igrao i šah*

Josip Buzolic jedan od predsjednika Sportskog društva „Jadran“ i šahovske sekcije